

Celina je više od običnog zbiru delova

Početkom juna ove godine prof. dr Vuk Stambolović, valjda najveći borac za ravnopravnost alternativne medicine u odnosu na zvaničnu, savremenu, održao je predavanje u Srpskom lekarskom društvu, u organizaciji Sekcije za tradicionalnu medicinu. Predavanje je slušalo nesrazmerno malo slušalaca u odnosu na njegov značaj, pa smo uz blagoslov našeg dragog profesora dobili dozvolu da u nekoliko brojeva, u nastavima, ovo predavanje objavimo u celosti.

Takva je tehnologija - prevazilazi se tehnički model kod terapeuta. Kao što sam rekao, novi element, osnovni element alternativnih metoda mogu primenjivati sami pacijenti.

Druga karakteristika sholastičke medicine je redukcionalizam. Redukcionalizam podrazumeva svođenje na delove. Ja ne znam na koliko delova, raznih specijalizacija i subspecijalizacija je podjeljena medicina, ali podjeljena je, ja mislim, kao nijedna druga oblast kojom se ljudi bave. Pri tom, kada je reč o odnosima, terapeut uspostavlja odnos samo sa terapijski zanimljivim delom pacijenta. U principu, njega ne interesuje nijedan drugi deo. On se bavi jetrom, ako je hepatolog, ili srcem, ako je kardiolog, ili bilo kojim drugim organom, koji je njegova specijalnost. Ostalo ga ne interesuje. Postoje drugi, kojima će pacijent biti upućen, koji će o tome voditi računa. Isto tako, na pojedina tkiva i organe je usmerena tehnologija. Tako se pacijent identificuje sa izolovanim organom, ili sa promenom na tom organu, identificuje se sa jetrom ili sa ulkusom, na primer, to je promena na organu, ili se identificuje sa nekom intervencijom, koja će na njemu biti obavljena. "Imao sam danas pet abortusa, ili imaću danas pet abortusa." To je vrhunsko otuđenje. Da vam kažem, ne valja ni kad se čovek identificuje sa organom, pa taj organ je ipak njegov. Patološka promena je već dalje od ličnosti. A ovde se potpuno gubi - ovde je bitna samo intervencija, samog čoveka više nema, postoji samo onaj koji radi intervenciju. I time se čovek identificuje sa nečim što sa njime nema nikakve veze. Dotle je došla sholastička medicina.

Za holističku medicinu, za alternativnu medicinu, karakterističan je holizam. Prema holizmu "celina je više od zbiru delova". Zašto je celina više od zbiru delova? Zato što, rekli smo, da je sve vibracija. Dolazi do interferencije između pojedinih vibracionih struktura. Interferencija rađa nove sposobnosti, kojih nema kada se te vibracije vezane za pojedine delove odvoje. Znači, samo celina ima mogućnost obogaćivanja novim svojstvima, novim osobinama, zahvaljujući interferenciji pojedinih delova.

Kad govorim o odnosima, u okviru humanističke medicine, nema izolovanih organa. Svi poremećaji izgrađuju se sistemski. Promena na jednom delu automatski podrazumeva promene na svim delovima. Ne može se jedan deo izvaditi, ne može se jedan deo samo lečiti. Deluje se na celinu. I kad se deluje nekom metodom alternativne medicine ne može se delovati samo na zube, ne može se delovati samo, ne znam, na bilo koji organ - automatski se deluje na celinu. Tehnologija je usmerena na čoveka kao celinu. I pacijent se prihvata, odnosno, postoje uslovi da se prihvata, kao jedinstvena ličnost.

Treći ključni koncept sholastičke medicine je mehanički determinizam. Šta znači mehanički determinizam? Znači da je sva uzročnost spoljašnja, traga se za njenim uzrocima. Terapijski odnos zasnovan je na primeni neke mehaničke sile, ona može biti fizička, ona može biti hemijska, ili neke druge materijalne prirode. Kad je reč o tehnologiji, tu su potpuno zanemarene sposobnosti, potpuno zanemareni potencijali pacijenta.

Osnova delovanja sholastičke medicine je supstitucija: imate glavobolju - dobijete aspirin, imate hormonalni poremećaj - dobijete hormone, otkaze vam srce - zamene vam srce, otkaze vam bubreg - zamene vam bubreg. Identitetom dominira nemoć pacijenta i svemoć tehnologije. U okviru toga tehnologija dobija posebnu ulogu - ona postaje sve, a čovek, pacijent, svodi se na ništa. Znači, to je sistem koji je napravila sholastička medicina, a nije ona jedina, ali značajno doprinosi tome da je tehnologija sve, a da je čovek ništa. Jedan potpuno, da vam kažem, samonegirajući sistem, gde čovek sam sebe negira.

Ključni koncept humanističke medicine ili alternativne medicine jeste lična odgovornost. Zašto lična odgovornost, šta je lična odgovornost? Ono objektivno - subjektivno. Onaj jedinstveni obrazac, ne kao dualnost, nego jedinstveni obrazac.

(Nastavlja se)

